

LA FORÇA D'UN DESTÍ

GIRONELL, Martí

Ed.: Columna. Col·lecció clàssica, 1170, 1^a ed. març 2018, pàgines 316. Premi Ramon Llull 2018.

Des de Barcelona, Ceferino Carrión, fill d'immigrants de Santander, fuig de l'Espanya de la postguerra el 1949. Primer viu a França on treballa un temps, i després en un vaixell de polissó viatja a Nova York. En aquella ocasió és protegit per un mariner negre que l'amaga i li dona de menjar. A Nova York viu amb un oncle seu i és acollit per la família amb amabilitat i tendresa. Les autoritats franquistes el busquen per pròfug del servei militar i ell es trasllada a Califòrnia. Allà treballa en una barra de bar a Hollywood. Viatja d'amagat a Barcelona per assistir al casament d'una germana des del cor de l'Església de Betlem. En aquesta estada s'enamora sobtadament d'una actriu de teatre, però ha de tornar als Estats Units on és reclamat per lluitar a la guerra de Corea. Es declarat no apte, i torna a Los Angeles, i amb la voluntat de canviar de vida cerca una nova identitat, i adopta el nom de Jean Leon. Es dedica a imitar les formes i la cultura dels artistes de Hollywood. Després de treballar de taxista i de cambrer, fa amistat amb James Dean que mor tràgicament. Coneix Frank Sinatra, Marilyn Monroe, Ronald Reagan, JK Kennedy, i molts més. Munta el seu propi restaurant, La Scala. Amb el qual assoleix una gran anomenada, i tota la gent de Hollywood el sovinteja. La dedicació absorbent de la feina d'atenció al restaurant fa que descuri la seva família i acabarà divorçant-se de la Katie. En l'afany de millorar contínuament la carta, concep el projecte de fer un vi propi. Compra unes vinyes al Penedès (1962) i fa el vi *Jean Leon* que es lloa pels experts. Semblava que havia aconseguit totes les seves ambicions. Però encara una inquietud difosa el du a sentir-se insatisfet. Recordant el seus orígens, va a Puerto Rico on es retroba amb les persones que el van ajudar quan va arribar a Nova York. El matrimoni amb la Katie es va acabar el 1976. La seva apoteosi fou quan va preparar el banquet presidencial de Ronald Reagan, i Frank Sinatra fent de mestre de cerimònies que va lloar en públic el vi *Jean Leon*. Finalment, el 1981, va a *Le Havre* per tractar de descobrir el benefactor que el va ajudar a creuar l'atlàntic, on descobreix que uns mariners, *Germans del mar*, ajudaven els polissons a fer els viatges clandestins al nou món, sota el lema *Growl you may, but go you must!*, és a dir, *pots remugar, però ves-hi*.

És la història d'una ambició i d'una vida d'esforç i de lluita com la de tants migrants. Jean Leon aconsegueix les metes que s'ha proposat amb una empenta i afany de superació fora de mida. Però quan arriba al cim es pregunta el perquè, i ha de reconèixer que només l'ha esperonat l'ambició. Pel camí ha perdut la família, s'ha separat dels que estima, i només li queda la nostàlgia dels seus orígens i de les persones que l'han ajudat a arribar on és, i la fama. La història novel·lada és llegeix amb interès, i té moments emocionants molt aconseguits.

Els valors positius són el treball, l'amistat, l'afany de superació. Però l'ambient de Hollywood amb els polítics, magnats i actors, té poca moralitat; els diners manen, el sexe és un factor de domini, un món de *gangsters* i d'influències tèrboles que s'empassa la vida de les persones. El protagonista vol imitar aquesta vida i es deixa portar pel corrent, i arriba al final havent aconseguit el seu propòsit però deixant pel camí els aspectes més valuosos. La narració és en tot moment correcta.

19/6/2019
